

NOSITELNY (1) *ai*

G sg m nositeln(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dający się przenosić, przenośny:

Wyrażenie: »kościół nositelny« = namiot z Arką Przymierza: Iefli onemu Befeelowi y Oliábowi/ y innym rzemieśnikom ná budowanie namiotu Bożego ná pufzczy/ y kościoła onego nośitelnego/ [...] Duchá Bożego było potrzebá SkarKazSej 660b.

TG